

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. kovo 26 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisės aktų derinimas — Autorių teisės ir gretutinės teisės — Direktyva 2001/29/EB — Informacinė visuomenė — Autorių teisių ir gretutinių teisių tam tikrų aspektų suderinimas — 3 straipsnio 2 dalis — Sporto įvykio tiesioginis transliavimas interneto svetainėje“

Byloje C-279/13

dėl *Högsta domstolen* (Švedija) 2013 m. gegužės 15 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2013 m. gegužės 22 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

C More Entertainment AB

prieš

Linus Sandberg

TEISINGUMO TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė K. Jürimäe, teisėjai J. Malenovský (pranešėjas) ir A. Prechal,

generalinė advokatė E. Sharpston,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *C More Entertainment AB*, atstovaujamos *advokater* P. Bratt ir S. Feinsilber,
- L. Sandberg, atstovaujamo *advokat* L. Häggström,
- Suomijos vyriausybės, atstovaujamos S. Hartikainen,
- Europos Komisijos, atstovaujamos J. Enegren ir J. Samnadda,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: švedų.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 2 t., p. 230) 3 straipsnio 2 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant *C More Entertainment AB* (toliau – *C More Entertainment*) ir L. Sandberg ginčą dėl į interneto svetainę jo įdėtų nuorodų, kurias spragtelėję interneto vartotojai galėjo žiūrėti kitoje svetainėje tiesiogiai transliuojamas ledo ritulio rungtynes, nesumokėję šios kitos svetainės administratoriaus prašomos pinigų sumos.

Teisinis pagrindas

Direktyva 2001/29

- 3 Direktyvos 2001/29 1, 7, 20, 23, ir 25 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(1) [EB] sutartis nustato vidaus rinkos sukūrimą ir sistemos, užtikrinančios, kad konkurencija vidaus rinkoje nebūtų iškraipoma, įteisinimą. Valstybių narių autorių teisių ir gretutinių teisių įstatymų derinimas padeda siekti šių tikslų.

<...>

(7) Bendrijos autorių teisių ir gretutinių teisių apsaugos teisinė sistema dėl to taip pat turi būti pakeista ir papildyta tiek, kiek tai yra būtina vidaus rinkai sklandžiai veikti. Tuo tikslu tos nacionalinės autorių teisių ir gretutinių teisių nuostatos, kurios valstybėse narėse pastebim[a]i skiriasi arba kelia teisinį neaiškumą, trukdantį vidaus rinkai sklandžiai veikti ir informacinei visuomenei Europoje tinkamai plėtotis, turėtų būti suderintos, turėtų būti vengiama prieštaringo valstybių narių reagavimo į technologijos naujoves paliekant tik vidaus rinkos veikimui neigiamo poveikio neturinčius skirtumus.

<...>

(20) Ši direktyva remiasi principais ir taisyklėmis, jau nustatytais šioje srityje šiuo metu galiojančiose direktyvose, pirmiausia [1992 m. lapkričio 19 d. Tarybos direktyvoje 92/100/EEB dėl nuomos teisės ir panaudos teisės bei tam tikrų teisių, gretutinių autorių teisėms, intelektinės nuosavybės srityje (OL L 346, 1992 11 27, p. 61), su pakeitimais, padarytais 1993 m. spalio 29 d. Tarybos direktyva 93/98/EEB (OL L 290, p. 9, toliau – Direktyva 92/100)], tuos principus ir taisykles plėtoja bei įteisina informacinės visuomenės kontekste. Šios direktyvos nuostatos neturėtų pažeisti tų direktyvų nuostatų, išskyrus atvejus, kai šioje direktyvoje yra nustatyta kitaip.

<...>

(23) Ši direktyva turėtų dar labiau suderinti autoriaus teisę viešai paskelbti kūrinį. Ši teisė turėtų būti suprantama plačiai, kaip apimanti bet kokį viešą paskelbimą visuomenės nariams, nesantiems toje vietoje, iš kurios skelbiama. Ši teisė turėtų apimti bet kokį kūrinio transliavimą ar retransliavimą laidais ar bevielėmis priemonėmis, įskaitant transliavimą per radiją ar televiziją. Ši teisė neturėtų būti taikoma jokiems kitiems veiksams.

<...>

(25) Teisinio neapibrėžtumo dėl apsaugos pobūdžio ir lygio, vykdam užsakomąjį autorių teisių saugomų kūrinių ir gretutinių teisių saugomų objektų perdavimą tinklais, turėtų būti išvengta nustatant Bendrijos lygmeniu suderintą apsaugą. Turėtų būti aišku, kad visi šia direktyva pripažinti teisių turėtojai turėtų turėti išimtinę teisę leisti padaryti viešai prieinamus dialoginiu užsakomuoju būdu perduodamus autorių teisių saugomus kūrinius ar bet kuriuos kitus objektus. Tokiems dialoginiams užsakomiesiems perdavimams būdinga tai, kad visuomenės nariai jais gali naudotis individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.“

4 Direktyvos 2001/29 1 straipsnio „Taikymo sritis“ 2 dalyje nustatyta:

„Išskyrus 11 straipsnyje nurodytus atvejus, ši direktyva nekeičia ir jokių būdu nepaveikia egzistuojančių Bendrijos nuostatų dėl:

<...>

b) nuomos teisės, panaudos teisės ir tam tikrų teisių, gretutinių autorių teisėms, intelektinės nuosavybės srityje;

<...>“

5 Šios direktyvos 3 straipsnyje „Teisė viešai paskelbti kūrinius ir teisė kitus objektus padaryti viešai prieinamus“ numatyta:

„1. Valstybės narės nustato autoriams išimtinę teisę leisti arba uždrausti bet kokį savo kūrinių viešą skelbimą laidais ar bevielėmis ryšio priemonėmis, įskaitant savo kūrinių padarymą viešai prieinamą tokiu būdu, kad visuomenės nariai galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.

2. Valstybės narės nustato išimtinę teisę leisti arba uždrausti padaryti viešai prieinamus laidais ar bevielėmis ryšio priemonėmis tokiu būdu, kad visuomenės nariai galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku:

<...>

d) transliuojančiosioms organizacijoms – savo transliacijų įrašus, nepaisant to, ar tos transliacijos perduodamos laidais, ar eteriu, įskaitant kabelinį ar palydovinį perdavimą.“

Direktyva 2006/115/EB

6 Direktyva 92/100, kuri galiojo priimant Direktyvą 2001/29, buvo panaikinta ir pakeista 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/115/EB dėl nuomos ir panaudos teisių bei tam tikrų teisių, gretutinių autorių teisėms, intelektinės nuosavybės srityje (OL L 376, p. 28). Direktyvoje 2006/115 kodifikuojamos ir pakartojamos Direktyvos 92/100 nuostatos, vartojant analogiškas formuluotes.

7 Pagal Direktyvos 2006/115 16 konstatuojamąją dalį:

„Valstybės narės turėtų galėti užtikrinti ir didesnę gretutinių autorių teisėms teisių turėtojų apsaugą, nei reikalaujama šios direktyvos nuostatose, susijusiose su teise transliuoti ir teise viešai paskelbti.“

- 8 Šios direktyvos 8 straipsnio „Transliavimas ir viešas kūrinio paskelbimas“ 3 dalyje nustatyta:
„Valstybės narės suteikia transliuojančioms organizacijoms išimtinę teisę leisti arba uždrausti retransliuoti jų laidas bevielio ryšio priemonėmis, taip pat viešai skelbti jų transliacijas, jeigu tai daroma viešai prieinamose vietose už įėjimo mokesčių.“
- 9 Direktyvos 2006/115 12 straipsnyje „Autorių teisių ir gretutinių teisių tarpusavio ryšys“ numatyta:
„Gretutinių autorių teisėms teisių apsauga pagal šią direktyvą nepažeidžia autorių teisių apsaugos ir jai neturi jokios įtakos.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 10 *C More Entertainment* yra mokamas televizijos kanalas, kuris, be kita ko, savo interneto svetainėje už užmokesčių tiesiogiai transliuoja ledo ritulio rungtynes.
- 11 2007 m. rudenį *C More Entertainment* šioje interneto svetainėje transliavo kelerias ledo ritulio rungtynes, kurias suinteresuotieji asmenys galėjo žiūrėti sumokėję už rungtynes 89 Švedijos kronų (SEK) (maždaug 9,70 EUR) sumą.
- 12 L. Sandberg savo interneto svetainėje sukūrė nuorodas, leidžiančias apeiti *C More Entertainment* mokėjimo sistemą. Taigi naudodamiesi šiomis nuorodomis interneto vartotojai galėjo nemokamai žiūrėti dvi ledo ritulio rungtynes, kurias *C More Entertainment* tiesiogiai transliavo 2007 m. spalio 20 d. ir lapkričio 1 d.
- 13 Prieš pirmąsias rungtynes *C More Entertainment* telefonu paprašė L. Sandberg pašalinti nuorodas, kurias šis įdėjo į savo interneto svetainę, tačiau šis prašymas nebuvo patenkintas. Po šių varžybų *C More Entertainment* raštu pranešė L. Sandberg, kad, jos manymu, dėl šių nuorodų paskelbimo buvo pažeistos jos teisės.
- 14 Transliuodama antrąsias rungtynes *C More Entertainment* pritaikė techninę priemonę, kuri užkirto kelią žiūrėti šias rungtynes naudojantis L. Sandberg sukurtomis nuorodomis.
- 15 L. Sandberg buvo iškelta byla *Hudiksvalls tingsrätt* (*Hudiksvall* pirmosios instancijos teisme) dėl Įstatymo (1960:729) dėl autorių teisių į literatūros ir meno kūrinius (*lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk*) pažeidimo. 2010 m. lapkričio 10 d. suinteresuotasis asmuo buvo pripažintas kaltu dėl autorių teisių, kurios, anot šio teismo, priklausė *C More Entertainment*, pažeidimo ir jam buvo skirtos baudos, taip pat iš jo priteista atlyginti šiai bendrovei nuostolius.
- 16 Ir L. Sandberg, ir *C More Entertainment* dėl šio teismo sprendimo pateikė apeliacinius skundus *Hovrätten för Nedre Norrland* (*Nedre Norrland* apeliaciniam teismui).
- 17 2011 m. birželio 20 d. sprendime šis teismas nusprendė, kad joks ledo ritulio rungtynių transliacijos komentatorių, operatorių ar prodiuserių darbo aspektas, vertinamas atskirai ar kartu su kitais aspektais, nėra originalus, o tai pagal Įstatymą (1960:729) dėl autorių teisių į literatūros ir meno kūrinius yra autorių teisių apsaugos suteikimo sąlyga. Toliau jis konstatavo, kad, kiek tai susiję su pagrindinėje byloje nagrinėjamos transliacijomis, *C More Entertainment* buvo ne autorių teisių, o gretutinių teisių, kurios ir buvo pažeistos, savininkė. Todėl šis teismas skyrė L. Sandberg didesnes baudas už skirtas pirmojoje instancijoje, tačiau šiek tiek sumažino *C More Entertainment* mokėtiną kompensaciją.

- 18 *C More Entertainment* dėl šio sprendimo pateikė kasacinį skundą *Högsta domstolen* (Aukščiausiasis Teismas) prašydama pripažinti, kad ji yra autorių teisių savininkė, ir padidinti jai priteistiną nuostolių sumą.
- 19 Šis teismas nusprendė, kad nei iš Direktyvos 2001/29 teksto, nei iš Teisingumo Teismo praktikos nematyti, kad hiperteksto nuorodos įdėjimas į interneto svetainę yra viešas paskelbimas. Be to, šis teismas pažymėjo, kad atitinkamame nacionalinės teisės akte yra numatytos platesnės gretutinės teisės už įtvirtintas Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 2 dalyje, nes, skirtingai nei šioje nuostatoje, Švedijos teisės suteikiama apsauga neapsiriboja tuo, kad kūriniai padaromi prieinami „užsakomuoju būdu“. Tokiomis aplinkybėmis *Högsta domstolen* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui penkis prejudicinius klausimus.
- 20 2014 m. kovo 26 d. laišku Teisingumo Teismo kanceliarija perdavė *Högsta domstolen* Sprendimo *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76), kuriame buvo išnagrinėti įvairūs klausimai, susiję su tuo, ar galimos spragtelėti nuorodos įdėjimą į interneto svetainę galima kvalifikuoti kaip viešą paskelbimą, kopiją ir paprašė šio teismo jai pranešti, ar atsižvelgdamas į to sprendimo priėmimą jis vis dar nori, kad jo prašymas priimti prejudicinį sprendimą būtų nagrinėjamas.
- 21 2014 m. spalio 20 d. nutartimi *Högsta domstolen* nusprendė atsiimti keturis pirmuosius prejudicinius klausimus ir palikti tik penktąjį klausimą, suformuluotą taip:

„Ar valstybės narės gali teisių turėtojai suteikti platesnę išimtinę teisę numatydamos, kad viešas paskelbimas apima daugiau veiksmų, nei nurodyta Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 2 dalyje?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 22 Iš bylos medžiagos matyti, kad ginčas pagrindinėje byloje susijęs su interneto svetainėje paskelbtomis nuorodomis, kurias spragtelėję interneto vartotojai gali transliuojančios organizacijos svetainėje tiesiogiai žiūrėti ledo ritulio rungtynes, nesumokėję šios organizacijos už šią galimybę reikalaujamos pinigų sumos. Tokiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimą reikia suprasti kaip iš esmės susijusį su tuo, ar Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal ją draudžiami nacionalinės teisės aktai, kuriais minėto 3 straipsnio 2 dalies d punkte nurodytų transliuojančių organizacijų išimtinė teisė išplečiama taip, kad apimtų viešo paskelbimo veiksmus, kuriuos gali sudaryti sporto įvykių tiesioginis transliavimas internetu, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje.
- 23 Iš pradžių reikia pažymėti, kad pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 2 dalies d punktą transliuojančioms organizacijoms valstybės narės turi suteikti išimtinę teisę leisti arba uždrausti savo transliacijų įrašus padaryti viešai prieinamus tokiu būdu, kad visuomenės nariai galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.
- 24 Visų pirma, kaip matyti iš Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalies formuluotės, būtent iš žodžių junginio „bet koks viešas paskelbimas, <...> įskaitant <...> kūrinį padarymą viešai prieinamą“, sąvoka „padarymas viešai prieinamą“, kuri vartojama ir šios direktyvos 3 straipsnio 2 dalyje, yra platesnės sąvokos „viešas paskelbimas“ dalis.
- 25 Antra, iš tos pačios direktyvos 3 straipsnio 2 dalies matyti, jog tam, kad veiksmą būtų galima kvalifikuoti kaip „padarymą viešai prieinamą“, kaip tai suprantama pagal šį straipsnį, jis turi atitikti dvi toje nuostatoje nustatytas kumuliacines sąlygas, t. y. visuomenės nariai turi galėti atitinkamą saugomą kūrinį pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.

- 26 Kaip matyti iš 1997 m. gruodžio 10 d. Komisijos pasiūlymo dėl Direktyvos 2001/29 (COM (97) 628) aiškinamojo memorandumo, kurį patvirtina šios direktyvos 25 konstatuojamoji dalis, sąvoka „padarymas viešai prieinamo“, kaip ji suprantama pagal tos direktyvos 3 straipsnį, reiškia „perdavimą dialoginiu užsakomuoju būdu“, kuriam būdinga būtent tai, kad visuomenės nariai juo gali naudotis individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku (šiuo klausimu žr. Sprendimo *SCF*, C-135/10, EU:C:2012:140, 59 punktą).
- 27 Tačiau taip nėra, kai vyksta tiesioginės transliacijos internetu, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje.
- 28 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 2 dalį reikia suprasti taip, kad pagal ją valstybėms narėms draudžiama suteikti šio 3 straipsnio 2 dalies d punkte numatytoms transliuojančioms organizacijoms išimtinės teises ir į tuos veiksmus, kuriuos, kaip antai nagrinėjamus pagrindinėje byloje, galima kvalifikuoti kaip viešą paskelbimą, tačiau kuriais jų transliacijų įrašai nėra padaromi viešai prieinami, kad visuomenės nariai galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.
- 29 Šiuo klausimu, kaip matyti iš Direktyvos 2001/29 7 konstatuojamosios dalies, šia direktyva siekiama suderinti autorių teises ir gretutines teises tik tiek, kiek tai būtina vidaus rinkai sklandžiai veikti. Remiantis šia konstatuojamąja dalimi darytina išvada, kad šia direktyva nesiekama pašalinti nacionalinės teisės aktų skirtumų, kurie nedaro žalos vidaus rinkos veikimui, ar užkirsti jiems kelio. Taigi, kaip matyti ir iš paties šios direktyvos pavadinimo, Sąjungos teisės aktų leidėjas autorių teises ir gretutines teises suderino tik iš dalies.
- 30 Iš šios direktyvos 23 ir 25 konstatuojamųjų dalių išplaukia, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas norėjo, pirma, labiau suderinti autorių teises į viešą paskelbimą ir, antra, panaikinti teisinį neapibrėžtumą dėl užsakomojo kūrinių perdavimo veiksmų apsaugos pobūdžio ir lygio, taip pat suderinti tokių veiksmų apsaugą Europos Sąjungos lygmeniu.
- 31 Kita vertus, nei iš Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 2 dalies, nei iš kurios nors kitos šios direktyvos nuostatos nematyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas norėjo suderinti galimus nacionalinės teisės aktų skirtumus, taigi užkirsti jiems kelią ar juos panaikinti, kiek tai susiję su apsaugos, kurią valstybės narės galėtų suteikti šio 3 straipsnio 2 dalies d punkte nurodytiems teisių turėtojams dėl tam tikrų veiksmų, kaip antai nagrinėjamų pagrindinėje byloje, kurie nėra aiškiai numatyti toje nuostatoje, pobūdžiu ir apimtimi.
- 32 Be to, pagal Direktyvos 2001/29 20 konstatuojamąją dalį ši direktyva yra grindžiama principais ir taisyklėmis, jau nustatytais galiojančiose direktyvose intelektinės nuosavybės srityje, kaip antai Direktyvoje 92/100 (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Football Association Premier League ir kt.*, C-403/08 ir C-429/08, EU:C:2011:631, 187 punktą).
- 33 Iš Direktyvos 2006/115, kuri pakeitė Direktyvą 92/100, 16 konstatuojamosios dalies matyti, kad valstybės narės turi galėti užtikrinti ir didesnę gretutinių autorių teisėms teisių turėtojų apsaugą, nei reikalaujama Direktyvos 2006/115 nuostatose, kiek tai susiję su transliavimu ir viešu paskelbimu.
- 34 Šios direktyvos 8 straipsnio „Transliavimas ir viešas kūrinio paskelbimas“ 3 dalyje visų pirma nustatyta, kad valstybės narės turi suteikti transliuojančioms organizacijoms išimtinę teisę leisti arba uždrausti retransliuoti laidas bevielio ryšio priemonėmis, taip pat viešai skelbti transliacijas, jeigu tai daroma už įėjimo mokestį viešai prieinamose vietose.
- 35 Taigi reikia konstatuoti, kad Direktyvoje 2006/115 valstybėms narėms pripažįstama galimybė numatyti apsaugą, kiek tai susiję su transliuojančių organizacijų laidų transliavimu ir viešu paskelbimu, didesnę už tą, kuri turi būti suteikta pagal tos direktyvos 8 straipsnio 3 dalį. Tokia galimybė reiškia, kad valstybės narės gali transliuojančioms organizacijoms suteikti išimtinę teisę leisti arba uždrausti

transliacijų, atliktų kitokiomis sąlygomis, nei numatytos šio 8 straipsnio 3 dalyje, visų pirma transliacijų, kurias kiekvienas visuomenės narys gali žiūrėti savo pasirinktoje vietoje, viešą paskelbimą, tačiau, kaip numatyta Direktyvos 2006/15 12 straipsnyje, tokia teise jokių būdu neturi būti pakenkta autorių teisių apsaugai.

- 36 Darytina išvada, kad Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad ji neturi įtakos šiai valstybių narių galimybei, numatytai Direktyvos 2006/15 8 straipsnio 3 dalyje, aiškinamoje kartu su jos 16 konstatuojamąja dalimi, suteikti transliuojančioms organizacijoms išimtinę teisę leisti arba uždrausti transliacijų viešą paskelbimą su sąlyga, kad tokia apsauga nesumenkinama autorių teisių apsauga.
- 37 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją nedraudžiami nacionalinės teisės aktai, kuriais minėtos 3 straipsnio 2 dalies d punkte nurodytų transliuojančių organizacijų išimtinė teisė išplečiama taip, kad apimtų viešo paskelbimo veiksmus, kuriuos gali sudaryti sporto įvykių tiesioginis transliavimas internetu, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, su sąlyga, kad tokiu išplėtimu nesumenkinama autorių teisių apsauga.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 38 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (devintoji kolegija) nusprendžia:

2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo 3 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją nedraudžiami nacionalinės teisės aktai, kuriais minėtos 3 straipsnio 2 dalies d punkte nurodytų transliuojančių organizacijų išimtinė teisė išplečiama taip, kad apimtų viešo paskelbimo veiksmus, kuriuos gali sudaryti sporto įvykių tiesioginis transliavimas internetu, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, su sąlyga, kad tokiu išplėtimu nesumenkinama autorių teisių apsauga.

Parašai.